

Hatsjie!, een riddersprookje

Makoenders/Wouter van Schie

© 2003

Rollen:

- Groothertogin Sipia van Stad&Omstreek
- Ridder Johannes, van het ronde vierkant
- Ridster Anna uit Engelenrijk
- Ridster Hella uit Frankenland
- Prinses Verdoria
- Ridder Samurai
- Pierke, schoonmaker
- Katja, kamermeisje van Verdoria
- Troubadour Gerrie
- Polleke, uit Belgendom (vrouw, kan man zijn)
- Janneke, uit Belgendom (vrouw, kan man zijn)

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming van de auteur/uitgever worden vermenigvuldigd. Opvoeringen waarvoor deze tekst wordt gebruikt dienen - in verband met verschuldigde uitvoeringsrechten - vooraf te worden gemeld aan Makoenders/Wouter van Schie, bij voorkeur via e-mail.

Voor meer informatie, e-mailadres en overige contactgegevens van Makoenders, zie www.makoenders.nl.

(we zien de binnenplaats van het kasteel van de groothertogin Sipia van Stad en Omstreek, vooraan is een trapje waarlangs men het podium=de binnenplaats op en af kan; aan de muur hangt een gouden familiewapen, een rond vierkant; midden op toneel staat Pierke te slapen, leunend op een bezem; van achterin de zaal komen de twee Belgendomoren heimelijk op, ze hebben een monnikspij aan en zijn onherkenbaar)

POLLEKE: *(zachtjes tegen Janneke)* Janneke, kom mee, deze keer zal het ons gaan lukken...

JANNEKE: Wablief? Wat zal ons gaan lukken?

POLLEKE: Hè, dat weet ge toch...? Om in het kasteel te geraken en dan voor onze koning, voor zijn zoon tenminste, de prinses van het ronde vierkant mee te nemen, zotteke! We moeten haar ontvoeren, kidnappen, zodat zij met de prins van ons land kan trouwen. Ge weet wat de koning heeft gezegd: ze is heel belangrijk, dus neem haar mee...

JANNEKE: Juust. Maar, Polleke, we zijn nu toch al bij het kasteel...?

POLLEKE: Ja, maar we zijn er toch nog niet ín, zotteke!

JANNEKE: O, maar dat scheelt niet veel, nog maar een paar stappekes!

POLLEKE: Stillekes! Als gij zo schreeuwt, komen we nooit ongemerkt binnen!

JANNEKE: *(luid)* Ik schreeuw helemaal niet!

POLLEKE: Ssst! Zotteke!

JANNEKE: Janneke.

POLLEKE: Jajajaja, en ik heet Polleke, zoals ge weet...

JANNEKE: Welnee, ge zijt zelf een zotteke, Polleke...

POLLEKE: Kom nou maar op! Ssst. Stillekes!

JANNEKE: *(struikelt)* *(gilt)* Au!

POLLEKE: Ssst! Ssst! Ssst!

PIERKE: *(wordt half wakker)* Hé, ik geloof dat ik een slang hoor sissen... *(pakt zijn zwaard en loopt half slapend vervaarlijk naar voren, haalt uit, Polleke en Janneke maken zich gillend uit de voeten; Pierke is nu helemaal wakker geworden)* Zo, die slang die bijt niet meer... *(kijkt op)* O nee, het zijn die twee mafketels uit Belgendom weer... Ach, die sukkel doen geen vlieg kwaad... *(achterin de zaal horen we zoemgeluid, Janneke haalt een vliegenmepper tevoorschijn en slaat de 'vlieg' dood op de kop van Polleke, die boos wordt, de twee gaan ruziënd af)*

GERRIE: *(op)* Zo, Pierke... Nog wat grappigs of vervelends meegemaakt vandaag?

PIERKE: Och, die twee uit Belgendom waren weer hier, dat was wel grappig, ...en het vervelends is net aan komen lopen...

GERRIE: *(eventjes van slag af)* Eh..., zal ik anders een liedje voor je spelen?

PIERKE: Alsjeblieft...

GERRIE: ...Oké...

PIERKE: ...niet nee... Ik heb al hoofdpijn...

GERRIE: Nou, maar dán heb ik hier het muzikale medicijn...

PIERKE: Oké, oké, vooruit dan maar... *(troubadour speelt liedje, Pierke valt weer in slaap, steunend op zijn bezem, van achteruit de zaal komen ridster Anna en ridster Hella op, bekvechtend, Pierke schrikt weer wakker)*

ANNA: Ik was hier het eerst!

HELLA: *(dringt voor)* Niet waar! Ik was hier het eerst!

ANNA: Ach, mens je bent niet goed bij je hoofd! Ga opzij! Ik moet erbij! *(dringt voor)*

HELLA: Ga jij opzij, zeg! Voordringster!

PIERKE: *(tegen Gerrie)* Gerrie! Schei 'es uit met die herrie! Ik geloof dat die twee Belgendomoren er weer zijn. Ik zal ze effe afwimpelen... *(tegen de ridders, die aanlopen tot aan het kleine trapje)* Zo, dames uit Belgendom, wilt u zich als de wiedeweerga verwijderen?!

ANNA en HELLA: U beledigt ons! ...

PIERKE: U bent geen dames...?

ANNA en HELLA: Ja..., nee, we zijn geen Belgendomoren!

PIERKE: Niet...?

ANNA en HELLA: Nee!

PIERKE: Niet dus... Aha! Eh... (*ziet zijn fout in, wordt wat beleefder*) ...wat kan ik voor u doen?

ANNA: Niets!

HELLA: (*tegen Anna*) Bemoei je er niet mee! (*tegen Pierke*) Wij... Ik... eh... Haal direct de groothertogin!

PIERKE: (*stoer*) ...Tuttuttuttut, dames, niet zo brutaal tegen de schoonmaker!

HELLA: Ik kom voor de groothertogin!

ANNA: (*tegelijk met Hella*) Ik kom voor de groothertogin!

PIERKE: En wie kan ik zeggen dat er is?

ANNA: Ridster Anna uit Engelenrijk.

HELLA: (*tegelijk met Anna*) Ridster Hella uit Frankenland.

PIERKE: Dat versta ik zo niet. Nog een keer, alstublieft.

ANNA: Ridster Anna uit Engelenrijk!

HELLA: (*weer tegelijk met Anna*) Ridster Hella uit Frankenland!

PIERKE: Hoho, ridsters, hoho! Zo gaat het niet goed.

Als u nou eens één voor één vertelt wie u bent, waar u vandaan komt en wat u wilt.

ANNA: Ik ben ridster Anna, ik kom uit Engelenrijk en ik kom voor de groothertogin, nee, eigenlijk voor de prinses.

HELLA: (*opnieuw tegelijk*) Ik ben ridster Hella, ik kom uit Frankenland en ik kom voor de groothertogin, nee, eigenlijk voor de prinses.

PIERKE: (*neemt Anna bij de arm en zet haar opzij op toneel neer*). Zitten blijven en de lippen op elkaar houden!

ANNA: Gaan we zoenen?

PIERKE: (*schudt het hoofd, zucht*) Vrouwen... denken ook altijd maar aan één ding... (*tegen Hella*) Goed, en nu nog een keer. Wie bent u, waar komt u vandaan en wat wilt u?

HELLA: Ik ben ridster Hella, ik kom uit Frankenland en ik kom voor Sipia, de groothertogin van Stad en Omstreek, nee, eigenlijk voor haar dochter, de prinses.

PIERKE: Oké, dat is duidelijk. (*brengt Hella naar zitplaats Anna, neemt Anna mee terug*). En nu u.

ANNA: Ik ben ridster Anna, ik kom uit Engelenrijk en ik kom voor Sipia, de groothertogin van Stad en Omstreek, nee, eigenlijk voor haar dochter, de prinses.

PIERKE: Het lijkt hier wel een echoput (*een stem galmt: 'Het lijkt hier wel een echoput, het lijkt hier wel een echoput, het lijkt hier wel een echoput'*)

Maar dames, u wilt dus allebei hetzelfde...

ANNA en HELLA: Ja.

PIERKE: Ja. Goed. Nou, eens kijken wat ik voor u kan doen.

ANNA: Haalt u de groothertogin nou maar...

HELLA: En snel een beetje...!

PIERKE: Oké, oké... Wie kan ik ook alweer zeggen dat er zijn? O ja, ridster Anna, ik kom uit Engelenrijk en ik kom voor Sipia, de groothertogin van Stad en Omstreek, nee, eigenlijk voor haar dochter, de prinses..., ...en ridster Hella, ik kom uit Frankenland en ik kom voor Sipia, de groothertogin van Stad en Omstreek, nee, eigenlijk voor haar dochter, de prinses. Pfff... (*af*)

GERRIE: Zal ik intussen een leuk muziekje spelen, dames, voor tijdens het wachten? (*wil deuntje gaan spelen, maar houdt al snel op als Anna hem onderbreekt*)

ANNA: Nee, ik hoef er geen muziek bij...

HELLA: Ik anders wel. Graag dus! (*Gerrie begint weer*)

ANNA: Niet dus! (*Gerrie stopt weer*)

HELLA: Jazeker wel! (*Gerrie wil weer beginnen*)

ANNA: Zwaard!

HELLA: Wat?

ANNA: *(trekt zwaard)* Trek je zwaard!

HELLA: Waarom dat dan?

ANNA: Omdat ik dit met je wil uitvechten!

HELLA: Waarom dan?

ANNA: Jij wil muziek, maar ik niet!

HELLA: En moet je daarom zwaardvechten?

ANNA: Ja, ik ben een ridster. Ik vecht overal om!

HELLA: Muziek! *(Gerrie begint te spelen)*

ANNA: Nee! Geen muziek! *(Gerrie stopt weer)*

HELLA: *(trekt zwaard)* Muziek zeg ik! *(Gerrie speelt zodra hij ziet dat Hella aan de winnende hand is, maar stopt zodra hij ziet dat Anna aan de winnende hand is)*
(de ridders vechten, en zien niet dat Pierke en de groothertogin intussen opkomen)

SIPIA: *(tegen Pierke)* Wat zijn dat voor vreemde vogels? Of zijn dat weer die twee maffe Belgendomoren?

PIERKE: Nee, het zijn ridster Anna uit Engelenrijk en ridster Hella uit Frankenland...

SIPIA: *(verbaasd)* Ridders? Niet waar...!

PIERKE: Nee, inderdaad. Het zijn geen ridders, maar ridders. *(tegen Gerrie)* ...Ze gelooft het geloof ik niet.

GERRIE: Het is echt waar hoor...

SIPIA: Goed, goed. *(gaat tussen de vechtende ridders in staan, haalt voetbalfluitje uit jaszak en blaast er hard op; ridders schrikken en stoppen ogenblikkelijk met vechten)*

ANNA: Wat is dat dan?

SIPIA: 'n Voetbalfluitje.

HELLA: Wat is... ..voetbal?

SIPIA: Een sport die over 'n paar eeuwen pas wordt uitgevonden...

ANNA en HELLA: O...

SIPIA: Dan schoppen ze met de voeten tegen 'n bal en die moet dan in 'n goal, da' s twee palen met 'n lat en een vangnet erachter...

ANNA en HELLA: Nou ja... *(lachen onbedaarlijk)*

SIPIA: Maar, eh... wat komt u hier doen, ridders, eh... ridders?

ANNA en HELLA: *(tegelijk)* Nou, ik wil met u onderhandelen over... *(intussen komt Johannes rechts op de achtergrond op en luistert heimelijk naar het volgende)*

PIERKE: *(tegen de ridders)* Stop! Eén voor één graag! *(haalt Anna weg bij Sipia en zet haar op de stoel, maakt gebaar van 'stilte!')*

HELLA: De koning van Frankenland, koning Henry de negende, heeft mij helemaal hiernaartoe gezonden om met u te komen spreken over de toestand in de wereld. De gedachten van onze koning Henry, de negende, gaan uit naar een huwelijk tussen zijn knappe, stoere zoon, Henry, de tiende, en uw liefallige, knappe dochter Verdoria...

SIPIA: Waar heeft dat mens 't over?

PIERKE: De koning van Frankenland wil dat zijn zoon met uw dochter trouwt...

SIPIA: O, da's mooi zeg! Maar zeg dat dan gewoon...!

GERRIE: Een trouwerij, leuk! Dan wil ik wel een liedje komen spelen...

SIPIA: Pierke, laat nou die ander 'es wat zeggen. *(Pierke ruilt Hella en Anna om)*

ANNA: De koning van Engelenrijk, koning Artuur de zesendertigste, heeft mij helemaal hiernaartoe gezonden om met u te komen spreken over de toestand in de wereld. De gedachten van onze koning Artuur, de zesendertigste, gaan uit naar een huwelijk tussen zijn knappe, stoere zoon, Artuur, de zevendertigste, en uw liefallige, knappe dochter Verdoria...

PIERKE: *(verbaasd)* ...Ik hoorde...

SIPIA: ...Ze is wel populair, dat wicht van mij... En ik geloof dat de koning van Belgendom ook nog achter d'r aan zit voor zijn zoon...

PIERKE: ...weer een echo...! *(het is een tel stil, Pierke wacht op de echostem, en even later komt die ook: 'Weer een echo...!', weer een echo...!, weer een echo...!')*

SIPIA: U moet even goed naar mij luisteren. Ik ben al oud en grijs en mijn dochter mot an de man, da's waar, maar 'k heb al 'n kerel voor d'r, maar ik zeg niet wie, hij weet 't namelijk nog niet, want hij mot haar eerst nog verdienen. Dan pas kan er een trouwerij zijn... *(kijkt naar gouden wandsteen met familiewapen)* Mijn dochter krijgen jullie dus niet... *(geeft duidelijk het fluitje aan Pierke en gaat af)*

HELLA: Toch neem ik haar mee! Leve Frankenland! *(trekt zwaard, en bedreigt Anna)*

ANNA: Nee, ze gaat mee met mij, naar Engelenrijk! *(trekt zwaard, en bedreigt Hella)*

JOHANNES: *(springt ertussen)* Niks ervan, ze blijft hier! *(er ontstaat nu een gevecht tussen de drie, Johannes tegen de twee ridsters)*

PIERKE: *(fluit op voetbalfluitje)* Vrije trap! *(Anna en Hella kijken Pierke verbaasd aan en geven daarop allebei tegelijk Johannes een karatetrap tegen zijn benen, en hij gaat gillend van de pijn af)*

PIERKE: ...Dat is geen vrije trap! Dat is gemeen! *(Anna en Hella bedreigen nu Pierke, die een rode kaart trekt, dan komt Gerrie erbij)*

GERRIE: *(slaat van achter haar met gitaar op hoofd Hella)* Goedendag!

GERRIE: *(slaat van achter haar met gitaar op hoofd Anna)* Goedendag! *(Anna en Hella druipen af, gaan podium en af en verdwijnen achterin de zaal uit beeld)*

GERRIE: Zie je, muziek is goed voor een mens... Gaat het een beetje, Pierke?

PIERKE: Jaja, het gaat wel weer. Eigenlijk moet jij ook een rode kaart hebben... Eerst had ik hoofdpijn, van die muziek van jou, maar nou zij... Nou ja... Jullie kennen de spelregels van het voetbal allemaal geloof ik nog niet zo... *(Pierke en Gerrie af)*

JOHANNES: *(weer strompelend op; ziet dat de ridsters weg zijn)* We hebben ze verslagen! *(Katja op)* Katja, we hebben ze verslagen! Joepie! Ze zijn weg!

KATJA: Wie?

JOHANNES: Twee gevaarlijke ridders, ...ridsters, ...eentje uit Engelenrijk en eentje uit Frankenland.

KATJA: Johannes, wat moesten die hier dan?

JOHANNES: Die kwamen voor prinses Verdoria. De prins in hun land wil met haar trouwen...

KATJA: *(met jaloezie in stem)* O, wat leuk voor d'r... Maar ze heeft mij, als haar kamermeisje, wel eens gezegd dat d'r moeder al iemand voor haar heeft uitgekozen...

JOHANNES: O, wie dan?

KATJA: Ja, dát zei ze niet. Dat wist ze zelf ook niet, maar ze had al wél een idee. En ze zei d'r wel bij, dat zij het eigenlijk helemaal niet zag zitten met die slappe oliebol...

JOHANNES: *(teleurgesteld)* O...

KATJA: Wat kijk je ineens sip... Kan ik je ergens mee opvrolijken? Ach... heb je je soms bezeerd?

JOHANNES: Ja... Nee, het gaat wel.

KATJA: Kom maar even bij me... *(is poeslief)*

JOHANNES: Hoho, dit gaat te ver, juffrouw Katja...

KATJA: Niet zo verlegen... Ik vind je heel aardig hoor...

VERDORIA: *(op; ziet ze intiem staan en kucht)* Ahum...

JOHANNES: *(verlegen en verliefd)* Prinses Verdoria..., hallo zeg!

VERDORIA: Ook goedenmiddag... Wat was dat net allemaal voor herrie... ..en wat doen jullie daar?

JOHANNES: Eh...Het heeft niets te betekenen... U weet hoe toegewijd ik ben aan u...

KATJA: We deden niks... Ik bedoel... Johannes is zwaar gewond uit de strijd gekomen... *(Johannes kreunt en steunt bevestigend)* ...met twee levensgevaarlijke ridsters en ik probeerde hem een beetje op te lappen...

JOHANNES: Prinses Verdoria, als er iets is wat ik voor u kan doen...?

VERDORIA: *(maakt verveeld gebaar)* Jaja, dat weet ik... Dus u heeft zojuist gevochten?

JOHANNES: Ja...

KATJA: ...met zijn dappere optreden heeft hij alle vijanden in één klap verslagen...

SIPIA: *(op)* Wat hoor ik? Is onze ridder Johannes eindelijk eens een beetje stoer geweest? Gut, dat werd tijd..!. Nou, knul, dan wordt het óók tijd dat je gaat trouwen. Verdoria, kom eens hier en geef je... ..aanstaande echtgenoot, je man dus, een hand! *(Verdoria schrikt verdrietig, Katja schrikt boos, Verdoria gillend af, Katja gillend af)*

SIPIA: *(tegen Johannes)* Ik geloof niet dat jij erg populair bent bij de meisjes... *(Johannes teleurgesteld af)* Nou, we zien wel hoe dit afloopt... *(af)*

(intussen naderen de twee Belgendomoren vanachter uit de zaal, deze keer vermomd als clowns)

POLLEKE: Vrolijk zijn, hè, we moeten ze allemaal aan het lachen krijgen... *(tegen de zaal)* Kinderen, kunt ge allemaal even meelachen, asteblijf?

JANNEKE: Ja, zó erg dat ze het in het kasteel in hun broek doen, toch?

POLLEKE: Zoiets ja, namelijk zó erg dat ze er slappe benen van krijgen...

JANNEKE: Wablief? Maar dan vallen ze toch om?

POLLEKE: Dat is toch ook de bedoeling!

JANNEKE: Ja, dat zeg ik toch ook!

POLLEKE: Nee, dat hebt ge niet gezegd!

JANNEKE: *(wil heel boos worden, maar houdt zich in)* Oké, oké, ik word NIET boos op u...

POLLEKE: Goed. Kom op! Vrolijk zijn en moppen vertellen, anders krijgen we die prinses nooit!

JANNEKE: Nee, ik wíl geen moppen vertellen, ik kan

het niet. Ik weet ook geen mop. Als ik er een begin te vertellen, dan ben ik halverwege... ..en dan weet ik zelf het eind niet meer, en dan moet ik altijd huilen...

POLLEKE: *(schiet in de lach)* Haha, wát een mop!

JANNEKE: *(boos)* En daar moet gij om lachen? *(ze staan nu voorin de zaal boos tegenover elkaar)* Dat is helemaal niet plezant!

POLLEKE: Dat is wél leuk. Ge vertelt geen mop, maar tóch moet ik lachen... Lachen is gezond. Als ge geen broek aan hebt, staat ge in uw blote kont! *(moet weer lachen)* Gij vertelt een mop en ge weet zelf niet meer hoe die afloopt. Dat zou mij nooit..., nooit..., écht nooit..., nee... ..nooooooit..., hè, nou weet ik niet meer wat ik wou zeggen...

JANNEKE: ...gebeuren...! *(schiet nu in de lach)* Haha, ge wist het niet meer! Hahaha! *(ze lachen beiden, kijken op toneel waar Gerrie en Pierke doodernstig naar ze kijken; ze willen op het toneel klimmen, onder het lachen door, maar worden geweerd door Gerrie en Pierke)*

GERRIE: Wat moeten jullie, wie zijn jullie?

POLLEKE: Wij zijn twee Belg... eh clowns, en we komen jullie een beetje plezier brengen...

PIERKE: *(droog)* Haha. Ik lach me slap...

GERRIE: *(droog)* Ik doe het in mijn broek van de lol...

JANNEKE: ...Dat is ook net de bedoeling... *(enthousiast)* Polleke, het lukt!

PIERKE: ...maar niet heus... Ik had jullie eerst niet herkend, maar nou zie ik het: jullie zijn die twee Belgen. Ik heb jullie wel door! Wegwezen jullie! Schurken! *(Gerrie wil een liedje gaan spelen)*

PIERKE: Je hoeft niet te spelen hoor, ze zijn al weg...

(Janneke en Polleke druipen af, terwijl Pierke en Gerrie hen met hun blik volgen)

JANNEKE: Hij noemt ons schurken, maar we hebben nog niets stouts gedaan...

POLLEKE: Nee, nu nog niet..., maar dat komt nog wel. Ik bedenk wel weer een nieuw plannetje...

JANNEKE: O, wat is dat dan voor plannetje?

POLLEKE: Ja, dat moet ik dus nog bedenken, Zotteke!

JANNEKE: *(kijkt om zich heen)* Zotteke? Ik zie helemaal niemand die Zotteke heet...

POLLEKE: Kom nou maar mee, domme Belgendomoor, de volgende keer zal het ons zeker lukken om de prinses mee te nemen...

JANNEKE: Ik ben helemaal geen domme Belgendomoor....

POLLEKE: Nee..., ík zeker...

(Pierke en Gerrie af, naar binnen)

SIPIA: *(op)* Verdoria! Hier komen! Johannes! Hier komen!
 VERDORIA: *(van achter coulissen)* Nee, ik kom niet!
 SIPIA: *(terwijl Johannes opkomt)* Verdoria!
 VERDORIA: Nee, ik kom echt niet!
 SIPIA: Jij komt echt wel, schiet nou op!
 VERDORIA: Ik blijf hier!
 SIPIA: Nee, kom hier!
 VERDORIA: Ik ben toch al hier!
 SIPIA: Nee, hier!
 VERDORIA: Ja, hier!
 SIPIA: Nee, hier! Bij mij! Als je niet gauw komt, dan kom ik je halen!
 VERDORIA: Moet dat nou echt?
 SIPIA: Verdorie, ja!
 VERDORIA: *(op)* Hier ben ik al...
 PIERKE: *(terzijde, steekt hoofd om de hoek)* Al...? *(en is weer buiten beeld)*
 SIPIA: Kijk nou toch eens, wat 'n leuke vent hier staat. Daar kun je mooi mee trouwen. O, nee... *(Verdoria heel even blij)* ...eerst moet je je nog met elkaar verloven... *(Verdoria in tranen)*
 SIPIA: Ach wat een emoties heeft dat meisje toch, en dan is dit nog maar de verloving, de bruiloft moet nog komen...
 JOHANNES: Lieve Verdoria..., ik zal altijd van je houden..., geloof ik... *(kijkt ook heel eventjes verliefd de andere kant op, waar Katja was vertrokken)*
 VERDORIA: Ik vind jou ook best lief... *(Johannes heel even blij)* ...maar ik hou gewoon van iemand anders...
 JOHANNES en SIPIA *(en PIERKE heel even met hoofd om de hoek)*: Van wie dan? *(Katja heimelijk op, staat stiekem te luisteren)*
 VERDORIA: *(met een zucht)* Van Samurai...
 JOHANNES en SIPIA *(en PIERKE die een halve tel uit beeld was verdwenen, maar dan toch weer heel even zichtbaar is met zijn hoofd om de hoek)* Van wie...?!
 VERDORIA: Van Samurai... Hij is een ridder, helemaal uit Japeiland. Hij is heel erg lief, en hij kan heel leuk praten... *(doet het voor)* ...'platen'...
 SIPIA: Hoe... is die Japse knul hier gekomen? Is hij dat eind helemaal komen lopen?
 VERDORIA: Nee, op de step *(van achter de coulissen horen we Gerrie zingen ' Op de step, op de step, ik ben zo blij dat ik hem heb...')*
 JOHANNES: Dan heeft hij een hele zware reis achter de rug...
 VERDORIA: Dat viel wel mee... Hij was mét de step óp de boot...
 PIERKE: *(terzijde)* Beter zo dan andersom..., met de boot op de step bedoel ik ... *(en gaat weer buiten beeld)*
 SIPIA: Dochter, luister... Is hij zo iemand die geen aardappels met jus lust, maar alleen rijst eet? Met stokjes? Daar heb ik wel eens van gehoord, dat moet zo knap wezen, dat ze dat kunnen...
 VERDORIA: *(verliefd, dromerig)* ...Hij kan nog veel meer... *(zucht)*
 SIPIA: Hij kán me wat... Jij moet trouwen met Johannes, die heeft vandaag laten zien dat hij dapper wezen kan...
 VERDORIA: Ik weiger!
 SIPIA: Je moet!
 JOHANNES: Toe, Verdoria...
 SIPIA: Verdoria!
 JOHANNES: Verdoria...?
 SIPIA: Verdoria!
 VERDORIA: Verdorie-nee!
 SIPIA: Katja, hier komen!
(Katja is er al meteen, want ze stond al stiekem op toneel)

SIPIA: Kijk eens aan, jij bent tenminste 'n wicht dat weet wat 'hier komen' betekent... Katja, jij neemt... *(Sipia kijkt naar Johannes, en Katja kijkt heel blij)* ...mijn dochter mee naar de verre bovenkamer en sluit haar op. Ze zál met Johannes trouwen, dáár kan ze d'r mooi over nadenken *(Johannes heeft gebaar van hulpeboosheid)*

VERDORIA: Maar, moeder dat wil ik helemaal niet...

SIPIA: Jij hebt niks te willen. Als goede moeder bepaal ík met wie jij trouwt. En daarom sluit ik je op. Laat het maar aan Katja weten als je je hebt bedacht. Katja, ga met haar mee naar de verre bovenkamer!

KATJA: Maar, mevrouw, het is zeventienentwintig traptreden naar de verre bovenkamer...

SIPIA: Ja, dat weet ik... Verdoria, als je liever hier blijft en met Johannes wil trouwen...? *(Verdoria snikt)* ...Wie zwijgt stemt toe. Ja, dus. Pierke! *(Pierke komt op)* Haal het harnas van de familie, van de ridders van het ronde vierkant, en neem de verlovingsringen mee!

PIERKE: Ja, mevrouw... *(Verdoria huilt nog harder, Pierke even later op met harnas en ringen)*

SIPIA: Gerrie! *(Gerrie op)* Speel een verlovingslied!

GERRIE: Heel graag, mevrouw... Het is mij een ware eer en genoegen, in het bijzijn van de liefvallige juffrouw Katja met een lied de verloving van mejuffrouw Verdoria en meneer Johannes...

SIPIA: Ja, toe nou maar!

GERRIE: Jazeker, mevrouw... *(Gerrie speelt een melodietje, intussen wordt Johannes met hulp van Katja en Pierke in zijn loodzware harnas gehesen, Katja geeft hem stiekem een kusje voordat ze het harnas over zijn hoofd dichtklapt)*

SIPIA: Dat harnas is nog van mijn jammerlijk in de strijd om Nietap overleden echtgenoot, ridder Sjoerd de Grote, de beroemde ridder van het ronde vierkant...

(laat nu ringen zien) Kijk... ...tweedehands..., maar dat

boeit niet..., deze zijn van je vader en mij geweest vroeger. Pas ze maar! *(Johannes enthousiast naar voren, pakt een ring en past hem bij zichzelf, maar hij past niet)*

JOHANNES: Hij past niet. Deze is te klein... *(pakt de andere ring, en wil deze aan de vinger van Verdoria schuiven)* En deze... ...is jou te groot... Deze ringen zijn niet goed, mevrouw...

(Pierke pakt de beide ringen en verwisselt ze)

PIERKE: Probeer het nu nog eens...

JOHANNES: *(past ring)* Hij past! *(en wil de andere ring aan de vinger van Verdoria schuiven, die steekt haar vinger eerst al in zijn richting uit, maar rent vervolgens plotseling weg, achtervolgd door Katja. Gerrie kijkt nog even verliefd naar Katja, Johannes verdeelt zijn aandacht over beide jongedames. We horen ze vele traptreden oplopen, bijv, tellen van één tot vijftien... en van ...zevenhonderdvierenzeventig tot en met zeventienentwintig).*

SIPIA: *(terwijl Verdoria en Katja wegrennen, hen naroevend)*. Als Pierke fluit, laat jij onmiddellijk je gezicht zien, Verdoria, als bewijs dat je nog boven zit...! *(tegen Pierke)* Pierke, hou jij alsjeblieft de boel goed in de gaten...! Jij moet controleren dat mijn dochter opgesloten blijft... Ik heb namelijk niet zo heel veel vertrouwen in juffrouw Katja... *(Johannes beweegt in zijn harnas naar links en naar rechts, hij ziet niet veel, duvelt bijna van het podium af, gaat daarna naar binnen)*

TWEEDE BEDRIJF

(Verdoria hangt uit bovenraam)

VERDORIA: *(zachtjes)* Samurai! Waar ben je! *(Samurai vrolijk op, vanachter uit de zaal)*

SAMURAI: Hiel, mijn liefste plinses Veldolia! *(werpt kushandjes naar boven)* Wat doe jij daal zo hoog in tolen?

VERDORIA: Mijn moeder heeft me opgesloten... omdat ik niet met Johannes wil trouwen...

SAMURAI: O, wat zielig voel je... Ik zal je komen ledde!

VERDORIA: Pas op, lieve Samurai...

SAMURAI: Ik pas altijd goed op, dat weet je toch. *(komt dichterbij, struikelt, en herstelt zich)*

VERDORIA: O, Samurai, ...hatsjie...! Wat gebeurt er?

SAMURAI: O, ik ben velliefd op maniel waalop jij mij naam uitspleekt... Samulai... Samulai... Hatsjie!

VERDORIA: Lievaling...

SAMURAI: ...Lieve poepeldepoepie...

VERDORIA: ...Kanjier...

SAMURAI: O, lode loos van liefde...

VERDORIA: Ik hou van jou... Ik verzin wel een list en dan kom ik naar je toe...

SAMURAI: Veldolia, ik hou ook van jou. Ik wil glaag voel altijd bij je zijn... Maal hoe hoog ik ook sping, ik kan je zo niet beleiken...

VERDORIA: Ik kom zo snel als ik kan naar beneden...

SAMURAI: Ik zal op je wachten.....weel in het koude bos, zoals vannacht... hatsjie! Als jij dan bij mij bent klijg ik weel lekker walm...

VERDORIA: Liefste... *(zucht, niest weer 'Hatsjie!' en laat zakdoekje vallen, Samurai raapt het romantisch op*

en loopt weg, kushandjes gevend.)

VERDORIA: Snoepie...!

SAMURAI: Suikeltje...!

(snuif daarna onbedaarlijk zijn neus in het zakdoekje; dan verdwijnt hij weer, Verdoria groetend, vervolgens gaat Verdoria naar binnen)

(Pierke op, voor op toneel, stapt naar buiten, pakt fluitje, en fluit. Onmiddellijk verschijnt Verdoria in het bovenraam)

VERDORIA: Ja, ik ben er hoor!

PIERKE: Dan is het goed... *(en gaat weer naar binnen; even later verschijnt opnieuw Verdoria)*

VERDORIA: *(kijkt rond)* Joehoe, Samurai! Samurai! Lieve, allerliefste Samurai! Ben je er nog?

Einde eerste deel. Het gehele stuk is vrijblijvend opvraagbaar bij Makoenders, zie www.makoenders.nl.